

การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการให้บริการทางเพศ พ.ศ. ...

ชื่อการรับฟัง

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการให้บริการทางเพศ พ.ศ.

ผู้ได้รับผลกระทบ

- ผู้ให้บริการทางเพศ
- ผู้ใช้บริการทางเพศ
- ผู้ประกอบกิจการทางเพศ/ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
- ผู้บังคับใช้กฎหมาย/พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย
- เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- ประชาชนทั่วไป

ความเป็นมา (สภาพปัญหาเป้าหมาย)

การบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ มุ่งกำหนดโทษทางอาญาบางฐานความผิดแก่ผู้ค้าประเวณี ทำให้มีอาจเรียกร้องสิทธิของตนจากการถูกล่วงละเมิดหรือถูกเอาเปรียบ รวมทั้งผู้ให้บริการทางเพศอาจตกอยู่ในสถานะที่มีโอกาสเสี่ยงจากโรคติดต่อ เพราะผู้ให้บริการทางเพศมิได้อยู่ภายใต้มาตรการบังคับที่เป็นลักษณะในการควบคุมสุขอนามัย อีกทั้งยังมีการอาศัยช่องว่างของกฎหมายเพื่อขูดรีดและเอาเปรียบผู้ให้บริการทางเพศ ซึ่งกฎหมายฉบับเดิมไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จากสภาพการณ์ที่เป็นอยู่นี้จึงควรยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งฉบับ และตรากฎหมายใหม่ เพื่อคุ้มครองการให้บริการทางเพศให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยทั้งต่อผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศ รวมถึงมีการจัดตั้งศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ เพื่อฝึกอบรมและให้การช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศที่ถูกเอาเปรียบ และเพื่อให้ได้รับสิทธิและสวัสดิการตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของประเทศไทย ตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบกติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก

คำอธิบายหลักหรือประเด็นสำคัญของร่างกฎหมายที่นำมารับฟังความคิดเห็น

หลักการสำคัญของกฎหมาย

- ยกเลิกความผิดอาญาสำหรับผู้สมัครใจค้าประเวณี
- มุ่งคุ้มครองการให้บริการทางเพศ เพื่อให้ผู้ให้บริการทางเพศได้รับการประกันสิทธิด้านแรงงาน การเข้าถึงบริการสาธารณสุข ตลอดจนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ให้บริการทางเพศ
- เพื่อให้การให้บริการทางเพศได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยทั้งต่อผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการทางเพศ

โครงสร้างของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการให้บริการทางเพศ พ.ศ. ...

ประกอบด้วย ๖ หมวด ๖๕ มาตรา

- หมวดที่ ๑ ผู้ให้บริการทางเพศ และผู้ใช้บริการทางเพศ
- หมวดที่ ๒ ผู้ประกอบกิจการทางเพศ
- หมวดที่ ๓ คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ และคณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศจังหวัด
- หมวดที่ ๔ ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ
- หมวดที่ ๕ บทกำหนดโทษ
- หมวดที่ ๖ บทเฉพาะกาล

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการให้บริการทางเพศ พ.ศ. ... ดังนี้

- กำหนดนิยาม “การให้บริการทางเพศ” แทน “การค้าประเวณี” โดยมีขอบเขตที่กว้างกว่า รวมถึงการกระทำอื่นที่เข้าข่ายการให้บริการทางเพศ ไม่เฉพาะเพียงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น
- นิยามของ “สถานประกอบกิจการทางเพศ” หมายถึง สถานที่ที่ใช้ในการติดต่อ หรือจัดหาบุคคล หรือจัดไว้เพื่อให้บริการทางเพศ หรือยอมให้มีการให้บริการทางเพศ ซึ่งผู้ประกอบกิจการทางเพศ ได้แจ้งไว้ในการยื่นคำขอใบอนุญาต
- “ผู้มีอำนาจอนุญาต” ออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการทางเพศ ในกรุงเทพมหานคร คือ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในส่วนของจังหวัดอื่น คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด
- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

หมวดที่ ๑ ผู้ให้บริการทางเพศ และผู้ใช้บริการทางเพศ

- กำหนดอายุขั้นต่ำของผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศ โดยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์
- คุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศไม่ให้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
- ผู้ให้บริการทางเพศมีสิทธิเข้ารับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางเพศที่ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ
- คุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศให้ได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่เหมาะสมจากผู้ใช้บริการทางเพศ หรือผู้ประกอบกิจการทางเพศ
- กำหนดให้นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบกิจการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศที่ทำงานในสถานประกอบกิจการทางเพศให้มีลักษณะเป็นการจ้างแรงงาน
- กำหนดให้ผู้ให้บริการทางเพศและผู้ใช้บริการทางเพศ ได้รับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

- ผู้ให้บริการทางเพศหรือผู้ใช้บริการทางเพศมีสิทธิที่จะปฏิเสธการให้บริการทางเพศหรือการใช้บริการทางเพศได้ ในกรณีมีเหตุอันควร
- ข้อพิพาทระหว่างผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ใช้บริการทางเพศ และผู้ประกอบการกิจการทางเพศ สามารถไกล่เกลี่ยได้โดยพนักงานเจ้าหน้าที่

หมวดที่ ๒ ผู้ประกอบการกิจการทางเพศ

- ผู้ประกอบการกิจการทางเพศต้องได้รับใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศ
- ผู้ประสงค์จะขอใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด
- ใบอนุญาตประกอบการกิจการทางเพศมีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาตและผู้ประกอบการกิจการทางเพศจะต้องขอต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเดิมหมดอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
- สถานที่ที่ประสงค์จะตั้งเป็นสถานประกอบการกิจการทางเพศต้องไม่อยู่ใกล้ชิดโบราณสถาน วัดหรือศาสนสถาน หรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว

หมวดที่ ๓ คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ และคณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศจังหวัด

- คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อธิบดีกรมควบคุมโรค อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ ผู้แทนกลุ่มของผู้ประกอบการทางเพศไม่เกินสามคน ผู้แทนกลุ่มของผู้ให้บริการทางเพศไม่เกินสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นกรรมการและเลขานุการ
- คณะกรรมการคุ้มครองการให้บริการทางเพศ มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ประกันสังคมจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งไม่เกินสามคน ผู้แทนกลุ่มของผู้ประกอบการกิจการทางเพศ ผู้แทนกลุ่มของผู้ให้บริการทางเพศเป็นกรรมการ และให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ
- กำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการคุ้มครองการจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวดที่ ๔ ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ

- ให้มีการจัดตั้งศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศในสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสำหรับเขตพื้นที่จังหวัด ส่วนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้จัดตั้งในกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- ศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศ มีหน้าที่ดำเนินการคุ้มครอง และช่วยเหลือผู้ให้บริการทางเพศ ให้ได้รับสิทธิต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด
- มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มีสิทธิในจะจัดตั้งศูนย์คุ้มครองการให้บริการทางเพศได้

หมวดที่ ๕ บทกำหนดโทษ

- กำหนดโทษผู้ให้บริการทางเพศบุคคลอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีแต่ยังไม่ถึง ๑๘ ปีแม้ว่าบุคคลนั้นจะยินยอม และได้รับโทษหนักขึ้นหากใช้บริการทางเพศเด็กอายุไม่ถึง ๑๕ ปี
- กำหนดโทษของผู้เป็นธุระจัดหาบุคคลอายุไม่ถึง ๑๘ ปี เพื่อให้บุคคลนั้นให้บริการทางเพศ และจะได้รับโทษหนักขึ้นหากเป็นธุระจัดหาบุคคลอายุไม่ถึง ๑๕ ปี เพื่อให้บุคคลนั้นให้บริการทางเพศ ในกรณีที่เป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวงขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ๆ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักขึ้นหนึ่งในสาม
- กำหนดความรับผิดของผู้จัดให้มีการให้บริการทางเพศ รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้หรือว่ามีผู้จัดหา ล่อไป หรือ ชักพาไป ผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวให้รับโทษเช่นเดียวกับตัวการ
- กำหนดโทษแก่บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ที่ยินยอมให้ผู้ที่อยู่ในความปกครองของตน และมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิด
- กำหนดโทษแก่นิติบุคคลที่กระทำความผิดบางฐาน กำหนดโทษแก่ผู้ที่หน่วงเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย หรือทำร้ายร่างกาย ทรมาน หรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นเพื่อข่มขืนใจให้ผู้นั้นให้บริการทางเพศ

หมวดที่ ๖ บทเฉพาะกาล

- กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติกรณีของคดีอันเกี่ยวข้องกับกฎหมายเดิมที่ค้างพิจารณาอยู่ เฉพาะในทางที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

- ผู้ให้บริการทางเพศ
- ผู้ใช้บริการทางเพศ
- ผู้ประกอบกิจการทางเพศ/ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ
- ผู้บังคับใช้กฎหมาย/พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

- เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ
- เจ้าหน้าที่องค์กรภาคเอกชน
- ประชาชนทั่วไป

เหตุผลความจำเป็นของการให้มีระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ หรือการกำหนดโทษอาญา รวมทั้งหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ

ระบบอนุญาต

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความจำเป็นที่ต้องให้มีระบบอนุญาต โดยกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการทางเพศ จะต้องมิใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศ เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เนื่องจากมีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ประกอบกิจการทางเพศ และกำหนดเงื่อนไขที่ผู้ประกอบกิจการทางเพศต้องดำเนินการภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย ซึ่งรัฐจะต้องกำกับดูแลตรวจสอบสถานประกอบกิจการทางเพศ ไม่ให้มีการกระทำความผิดหรือก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงหรือส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคม และเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้ให้บริการทางเพศรวมทั้งผู้ใช้บริการทางเพศ จึงจำเป็นต้องมีระบบอนุญาต

ระบบคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความจำเป็นที่ต้องให้มีระบบคณะกรรมการ เนื่องจากกำหนดให้มีผู้รักษาการตามกฎหมาย ประกอบด้วยหน่วยงาน ๔ กระทรวง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน ดังนั้นเพื่อให้สามารถดำเนินการขับเคลื่อนเชิงนโยบายได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องบูรณาการความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์ทางกฎหมายในรูปแบบของคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และมีมติร่วมกันในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และจำเป็นต้องมีคณะกรรมการระดับจังหวัด ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติภายใต้กรอบนโยบายที่คณะกรรมการระดับชาติกำหนด

การกำหนดโทษอาญา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดโทษอาญาผู้ให้บริการทางเพศ แต่จำเป็นต้องกำหนดโทษอาญาผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางเพศ ซึ่งเข้าข่ายการค้ำมนุษย์ หรือกระทำต่อเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ หรือมีการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อบัญญัติของกฎหมาย โดยมีการกำหนดอัตราโทษให้สอดคล้องกับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในลักษณะความผิดที่มีองค์ประกอบใกล้เคียงกัน หากไม่เป็นการกระทำที่เข้าองค์ประกอบของการค้ำมนุษย์ แต่ผิดเฉพาะการให้บริการทางเพศ ก็จะสามารถใช้ความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ลงโทษได้

หลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับการให้ผู้มีอำนาจอนุญาตใช้ดุลยพินิจในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการทางเพศ หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด

ข้อมูลการติดต่อ

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ชั้น ๑๒ - ๑๔ เลขที่ ๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

โทรศัพท์ : ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๕๑, ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๗๕

โทรสาร : ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๗๕

อีเมล : Podc.dwf@gmail.com

เว็บไซต์ : www.dwf.go.th

ผู้รับผิดชอบการรับฟัง

กองคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

อีเมล : Podc.dwf@gmail.com

โทรศัพท์ : ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๕๑ , ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๗๕

โทรสาร : ๐ ๒๓๐๖ ๘๗๐๔

- ประกาศรับฟังความคิดเห็น



- คิวอาร์โค้ดร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการให้บริการทางเพศ พ.ศ. ...



- คิวอาร์โค้ดแบบรับฟังความคิดเห็น

